

2002. február III. évf. 2. szám

J. S. Bach szaxofonja

Vázsonyi János: *Shades of Bach* - BMC Records

művészete.

Bach zenéje szaxofonon: akik elsősorban a hagyományokat tisztelik a mester életművében, talán idegenkednek tőle, de hátborzongatóan izgalmas azok számára, akik minden újdonságra szinte válogatás nélkül lelkesedéssel reagálnak. Vajon mit szólna ehhez a kísérlethez Bach egyik legnagyobb méltatója, Pilinszky János, aki legtöbbször a mester zenéjéből áradó abszolútum-élményt dicsérte az elragadtatás hangján?

Vannak olyan zenék a Földön, amelyek mindegy, hogy milyen hangszereken csendülnek fel, az élmény ugyanaz lesz, mint amit Pilinszky is megélt. Talán nem véletlen, hogy maga Bach sem készített hangszerelést utolsó nagy műveihez, amelyek közül leghíresebb a drámai befejezetlenségű Fuga

Vázsonyi János korát tekintve a fiatal dzsesszgeneráció képviselője, ám a honi zenei életnek évek óta az egyik markáns színfoltját képviseli. A *Shades of Bach* című CD-n felhangzó darabok - a c-moll (BWV 1079) és a g-moll (BWV 1029) szonáta -, de különösen az a-moll (BWV 1013) partita rendkívüli alázattal, már-már elakadó, botladozó hangképzéssel szólal meg Vázsonyi szaxofonján. A zenei "tapogatózás" a rögtönzésre emlékezteti a hallgatót, és mi más állhatna közelebb egy dzsessz-szaxofonoshoz az improvizáció. Maga Bach is a zene egyik lételemének tartotta az improvizációt. A két szonáta előadásában két szintén fiatal előadó közreműködik Vázsonyi mellett: Csillagh Katalin zongorán kísér, a másik szólista, Váczi Dániel a különösen szép hangzású, de rendkívül nehéz technikájú szopránó szaxofont kezeli.

H. Magyar Kornél